

Hlavní identita

Od: <Martin_Boucek@mzv.cz>
Komu: <krejzaj@volny.cz>
Odesláno: 28. dubna 2011 15:17
Předmět: Odpověď na podání

Vážený pane Krejzo,

dovolte, abych Vám v reakci na Váš dopis ze dne 14.9.2010 nejdříve vysvětlil, proč jste na něj neobdržel odpověď. Jak si jistě vzpomínáte, zpočátku jsem měl problémy s otevřením Vašeho dopisu, který jste mi zaslal jako přílohu emailu. Na moji žádost jste mi proto přílohu zaslal znovu, kdy se mi ji otevřít podařilo. Později se mi však přístup k Vašemu emailu zcela zablokoval: při neúspěšných pokusech o jeho otevření se mi pouze objevuje informace, že došlo k nesprávnému načítání dat. Totéž se přihodilo s Vaší urgencí ze dne 30.11.2010. S ohledem na tyto technické potíže Vám bohužel mohu opovědět teprve nyní, kdy jsem obdržel Váš původní dopis i s emailovou adresou od Ministerstva zahraničních věcí, kterému bylo postoupeno k vyřízení Vaše podání zaslané dne 15.3. 2011 vládě ČR.

Pokud jde o samotné Vaše podání, sděluji k němu následující:

- 1) Odůvodnění rozsudku: Dle čl. 45 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech mají být rozhodnutí o nepřijatelnosti odůvodněna. Rozsah, v jakém má být odůvodnění poskytnuto, však není stanoven. Evropský soud se potýká s mimořádnou zátěží pod neustále rostoucím přílivem stížností (jen v r. 2010 obdržel přes 61 000 stížností, oproti necelému 8,5 tisíce stížností, které obdržel v r. 1999; celkový počet dosud nevyřízených stížností v r. 2010 činil téměř 140 000); více jak 95% z podaných stížností je prohlášeno za nepřijatelné. U nepřijatelných stížností se proto Soud omezuje na konstatování, že „nebyly splněny podmínky stanovené Úmluvou“. Rozhodnutí o nepřijatelnosti tudíž odůvodněna jsou, byť toto odůvodnění není podrobněji rozvedeno. Připodobňování této praxe k postupu soudů v totalitních režimech v daném případě neobstojí: v demokratickém světě se najdou příklady, kdy nejvyšší soudní orgány nejsou povinny rozhodnutí o nepřijatelnosti stížností odůvodňovat vůbec, jako je tomu např. u Nejvyššího soudu USA.
- 2) Přístupnost spisu: Evropská úmluva o lidských právech v čl. 40 odst. 2 stanoví, že dokumenty uložené v kanceláři Soudu jsou přístupné veřejnosti, pokud předseda Soudu nerozhodne jinak. Čl. 33 Jednacího řádu Soudu stanoví, že veřejně přístupné jsou dokumenty uložené v kanceláři Soudu v souvislosti se stížností stranami řízení či třetí stranou. Jiné než zmíněné dokumenty jsou tak veřejnosti nepřístupné. Pokud jde o rozhodnutí a rozsudky, čl. 52 Jednacího řádu stanoví následující pravidla: veřejnosti jsou přístupná rozhodnutí a rozsudky senátu Soudu; rozhodnutí samosoudce a výboru tří soudců jsou veřejnosti rovněž dostupná, s výhradou čl. 52A odst. 1 a čl. 53 odst. 5 Jednacího řádu, dle kterých je informace o rozhodnutí sdělována pouze dopisem, nerozhodne-li výbor jinak.

Z porovnání Vámi citované korespondence, kterou jste v dané věci obdržel ze Soudu, s výše uvedenými pravidly je zřejmé, že Soud v daném případě postupoval v souladu s těmito pravidly, stejným způsobem, jakým postupuje v jakémkoliv jiném případě, kdy je stížnost prohlášena za nepřijatelnou.

S pozdravem

Martin Bouček
zástupce velvyslance
Stálá mise České republiky
při Radě Evropy

Právní informace: Tento e-mail a jakékoli soubory k němu připojené mohou být důvěrné nebo chráněné právními předpisy. Pokud jste tuto zprávu omylem obdrželi, prosíme oznamte toto odesílateli bez zbytečného odkladu a poté ji vymažte z Vašeho systému.

Legal Disclaimer: The information contained in this message and any attached files can be confidential and may be legally privileged. If you have received this message by mistake please let the sender know immediately and then delete this mail.